

24. Wọn kò ní tò nhkan tútù wò níbè tàbí nhkan mímu.

25. Àyàfi omi gbígbóná àti omi ègbín.

26. Èsan tí ó tò (sì isẹẹ wọn niyẹn).

27. Dájúdájú wọn kò níretí pé (àwọn yóò ẹ) isirò (isẹẹ wọn).

28. Àti pé irò gidi ni wọn pe àwọn àmii Wa.

29. Àti pé gbogbo nhkan ni Àwa ti ẹ ònkàa rẹ sínú un àkòsilẹ kan.

30. Nítorí nàà ẹ tò (iyà) wò, Àwa kò ní ẹ àlẹkún kankan fún un yín bí kò ẹ iyà.

31. Dájúdájú àṣeyọrí wà fún àwọn olùpáyàa Allaahu.

32. Àwọn oko tí wọn ní ogbà tí ó kún fún àwọn igi àjàrà eléso.

33. Àti àwọn ọdọmọbínrin tí wọn kò dàgbà ju araa wọn lọ.

34. Àti àwọn ife imumi tí wọn kún fun nhkan mímu.

35. Wọn kò ní máa gbọ isókúso níbè àti ọrọ irò

36. Èsan láti ọdọ Olúwaa rẹ èyí tí Ó fún wọn gégé bí isirò isẹẹ wọn.

37. Olúwa àwọn sánmọ àti ilẹ àti nhkan tí ó wà láàrin wọn, Olópò àánú. Wọn kò ní lágbára láti bá A sọrọ.

38. Ní ojọ tí Ēmí (Màláíkà Jibriilu) àti àwọn Màláíkà (yókù) yóò tò lẹsẹsẹ, wọn kò ní sọrọ rára àyàfi ẹnì tí (Allaahu) Olópò àánú bá fún lą́sẹ láti sọrọ, yóò sì sọrọ tí ó ẹ déédé.

39. Iyẹn ni ojọ ọ̀títọ̀, nítorí nàà ẹnì tí ó bá fẹ́ kí ó tètè wá ọ̀nà láti sẹ́rì padà sí ọ̀dọ Olúwaa rẹ.

40. Dájúdájú àwá ń ẹ ikilọ fún yín nípaa iyà kan tí ó súnmọ̀ tòsí. Ní ojọ̀ tí ènìyàn yóò máa wo nhkan tí ọ̀wọ̀ rẹ̀ tí tì síwájú. Olùṣàìgbà (Allaahu) gbọ̀ yóò sì máa wí pé: Ó mà ẹ fún mi o! Ìbá dára tí mo bá tí dì iyèpèpè.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿١٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا

وَعَسَاقًا ﴿١٥﴾ جَزَاءً وَفَاقًا ﴿١٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا

يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿١٧﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿١٨﴾

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿١٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ

نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٢٠﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَارِجًا ﴿٢١﴾

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٢٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٢٣﴾

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا

كِذَابًا ﴿٢٥﴾ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ﴿٢٦﴾

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا

يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٢٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ

وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ

الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٢٨﴾ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ

فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا ﴿٢٩﴾ إِنَّا أَنذَرْنَكُمْ

عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ

وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٣٠﴾